

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 kwietnia 2015 roku małoletnia powódka P. C. (1), reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową M. C. (1) i fachowego pełnomocnika, wystąpiła z pozwem o podwyższenie alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16 września 2014 roku w sprawie o sygn. akt (...) wobec pozwanego P. C. (2) do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, płatnej na dotychczasowych warunkach, tj. z góry do dnia 10. każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności.

(pozew – k. 7 – 9)

Na rozprawie w dniu 1 marca 2016 roku pełnomocnik przedstawicielki ustawowej poparł ograniczył powództwo do kwoty po 800 zł miesięcznie.

(protokół rozprawy z dnia 01.03.2016 r. – k. 137)

Do momentu rozpoczęcia pierwszego posiedzenia wyznaczonego na rozprawę pozwany nie sporządził pisemnej odpowiedzi na pozew ani w inny sposób merytorycznie nie odniósł się do żądania pozwu.

W dniu 1 marca 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi wydał wyrok zaoczny, orzekając w całości zgodnie z żądaniem pozwu i nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

(wyrok zaoczny – k. 138)

W dniu 29 marca 2016 roku pozwany P. C. (2) reprezentowany przez fachowego pełnomocnika wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego, domagając się jego uchylecia oraz oddalenia w całości żądania pozwu.

(sprzeciw – k. 145 – 147v)

Na rozprawach przed sądem pełnomocnik przedstawicielki ustawowej poparł powództwo do kwoty po 800 złotych miesięcznie i wniósł o utrzymanie w mocy wyroku zaocznego. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i uchylenie wyroku zaocznego. Uznał powództwo do kwoty po 400 złotych miesięcznie.

(e-protokół z dnia 28.09.2017 r. 00:00:53 i 00:05:35)

Sąd Rejonowy ustalił, że strony są po rozwodzie od 2014 r. Wysokość alimentów należnych powódce od pozwanego ustalona została na kwotę 300 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10. każdego miesiąca do rąk matki dziecka M. C. (1) wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16 września 2014 r., sygn. (...)

W dacie rozwodu powódka miała 2 lata i 7 miesięcy, była zdrowa, rozwijała się prawidłowo.

M. C. (1) była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w firmie (...) Sp. z o.o.” na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 3 grudnia 2013 roku do dnia 3 marca 2019 roku na stanowisku specjalisty ds. ubezpieczeń. Mieszkała wraz z córką w mieszkaniu będącym jej własnością. Koszt utrzymania małoletniej wynosił 600 zł – wyżywienie oraz 150 zł – odzież.

P. C. (2) pracował jako koordynator (...) i Ochrony (...) w firmie (...) Sp. z o.o.” na podstawie umowy o pracę zawartej na czas próbny – od dnia 23 czerwca 2014 r. do dnia 22 września 2014 roku z wynagrodzeniem miesięcznym netto 2.500 zł. Mieszkał sam, poza powódką nie miał nikogo na utrzymaniu. Uczestniczył w kosztach utrzymania małoletniej w wysokości 220 – 250 zł miesięcznie, kupował jej żywności i zabawki.

Obecnie małoletnia powódka ma 5 lat. Od dnia 9 marca 2015 r. do dnia 9 marca 2016 r. uczęszczała do przedszkola prywatnego mieszczącego się w „Klubie (...) – K.” w P., w którym opłata wynosiła około 1.000 zł miesięcznie. W okresie od 4 lutego 2016 r. do 31 sierpnia 2016 r. małoletnia uczęszczała do Przedszkola (...) Językowego (...) w W., gdzie odpłatność wynosiła 711 zł miesięcznie. Od września 2017 r. P. uczęszcza do przedszkola państwowego, w którym opłata wynosi około 350 zł miesięcznie. Wyprawka dla małoletniej wyniosła około 650 zł, w tym zakup książek – około 150 zł, artykułów plastycznych – 150 zł, komitet rodzicielski – 100 zł, ubezpieczenie – 50 zł. Przedstawicielka ustawowa zatrudniła opiekunkę, która 3 razy w tygodniu odbiera P. z przedszkola. Usługi opiekunki to koszt 300 zł miesięcznie. Na miesięczny koszt utrzymania małoletniej P. składają się ponadto następujące pozycje: 300 zł – żywność, 200 zł – odzież, 150 zł – zabawki i rozrywka, 60 zł – witaminy. Małoletnia od urodzenia leczona jest na atopowe zapalenie skóry, zapada na infekcje w okresie jesienno – zimowym, miewa dolegliwości układu moczowego, a ponadto wymaga opieki stomatologicznej i okulistycznej. Koszt wizyt lekarskich i zakupu farmaceutyków w czasie choroby dziecka wynosi około 320 zł. Od października 2017 r. małoletnia uczestniczy w zajęciach tanecznych, których koszt wynosi 80 zł miesięcznie. Bierze udział w zajęciach języka angielskiego, który koszt miesięczny to również 80 zł. Średni koszt utrzymania małoletniej powódki wynosi około 1.600 zł.

M. C. (1) pozostaje w nieformalnym związku z P. K.. Od 1 marca 2015 roku mieszka z partnerem, dwójką jego małoletnich dzieci z poprzedniego związku oraz z powódką w W.. Mieszkanie przedstawicielki ustawowej w Ł. zostało wynajęte za 1.600 zł, która to kwota pokrywa koszty jego utrzymania oraz ratę kredytu. W dniu 2 września 2015 r. M. C. (1) urodziła córkę z aktualnego związku, której miesięczny koszt utrzymania wynosi około 1.250 zł. Od stycznia 2017 roku M. C. (1) pracuje w salonie (...) z wynagrodzeniem 3.000 zł netto. (...) przedstawicielki ustawowej prowadzi działalność gospodarczą, osiąga dochód około 10.000 zł miesięcznie. Wcześniej prowadził spółkę zajmującą się pośrednictwem w obrocie nieruchomości, którą sprzedał za 200.000 zł. Samodzielnie utrzymuje dwoje swoich małoletnich dzieci.

Pozwany P. C. (2) pracuje w tej samej firmie i w tym samym charakterze, co w dacie orzeczenia rozwodu, z tym, że od dnia 23 czerwca 2014 roku podstawą jego zatrudnienia jest umowa o pracę na czas nieokreślony. Osiąga zarobki w wysokości 3.500 zł netto miesięcznie. Od dnia 24 sierpnia 2017 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim z uwagi na nerwicę. Miesięczny koszt utrzymania pozwanego wynosi 2.600 zł i składają się na niego następujące pozycje: 420 zł – czynsz, 110 – energia elektryczna, 50 zł – Internet, 50 zł – RTV, 80 zł – pakiet P., 190 zł – raty za lodówkę i telewizor, 300 zł – paliwo, 300 zł – alimenty, 930 zł – spłata raty kredytu mieszkaniowego na mieszkanie zakupione z przedstawicielką ustawową, 170 zł – koszt dojazdu po córkę. Pozwany poza małoletnią powódką nie ma nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje systematyczny kontakt z córką, w co drugi weekend miesiąca od piątku do wtorku lub środy rano. W tym czasie małoletnia pozostaje na utrzymaniu ojca, który zapewnia jej także rozrywkę. Wobec pozwanego prowadzona jest egzekucja alimentów, potrącenia sięgają 2.500 zł.

Biorąc to pod uwagę, Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 12 października 2017 r. uznał, że powództwo o podwyższenie alimentów co do zasady zasługuje na uwzględnienie i zasądził od pozwanego P. C. (2) na rzecz jego małoletniej córki P. C. (1) kwotę 500 zł miesięcznie, płatną do rąk matki dziecka M. C. (1) do dnia 10. każdego miesiąca wraz z odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 23 kwietnia 2015 roku, w miejsce dotychczasowych alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone. Postępowanie zostało umorzone w zakresie powództwa cofniętego co do kwoty 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że w jego ocenie od dnia wydania wyroku rozwodowego do dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu upłynęły 3 lata. W tym okresie potrzeby małoletniej wzrosły, co jest w sposób naturalny związane z jego rozwojem fizycznym, psychicznym i intelektualnym, co w konsekwencji przekłada się na wyższe koszty utrzymania. Wzrosły one przede wszystkim o koszty edukacyjne: opłata za przedszkole, podręczniki, przybory plastyczne, ubezpieczenie, składki, zajęcia dodatkowe, wyjścia rekreacyjne. Aktualne koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą około 1.600 zł.

W okresie ostatnich 3 lat uległa zmianie także sytuacja materialno – bytowa matki małoletniej powódki, która poza małoletnią P. ma na utrzymaniu także młodszą 2-letnią córkę. Od 2 lat mieszka wraz z partnerem w W.. Osiąga wyższe

o kilkaset złotych wynagrodzenie. Od partnera otrzymuje drogie prezenty. Obciążona jest ratą kredytu na zakup lokalu mieszkalnego w Ł.. Dochody z wynajmu mieszkania pokrywają spłatę raty i koszt jego utrzymania.

Sytuacja rodzinno – bytowa pozwanego nie uległa większym zmianom. P. C. (2) mieszka sam, pracuje w tej samej firmie z wynagrodzeniem większym o około 1.000 zł, poza małoletnią powódką nie ma nikogo na utrzymaniu. Koszty jego utrzymania wynoszą około 2.600 zł miesięcznie, wraz z alimentami na córkę. Miarkując wysokość alimentów Sąd uwzględnił również, że pozwany utrzymuje systematyczny kontakt z córką, która spędza u niego łącznie około 8 – 9 dni w miesiącu. W tym czasie wydaje na jej utrzymanie 300 – 400 zł nie licząc kosztów wyjazdów wakacyjnych. W minione wakacje był z powódką w Anglii. Ponosi on ponadto koszty dojazdu po córkę w wysokości około 170 zł, co jest konsekwencją decyzji M. C. (1) o przeprowadzeniu się do obecnego partnera.

Apelację od tego orzeczenia wniosła powódka, zaskarżając je w części oddalającej powództwo i zarzucając:

- 1) sprzeczność ustaleń Sądu Rejonowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu kosztów utrzymania małoletniej w wysokości 1.600 zł miesięcznie i całkowicie dowolnym ustaleniu, że pozwany winien pokrywać je zaledwie w 33%, tj. kwotą 500 zł miesięcznie;
- 2) całkowite pominięcie, że pozwany ma na utrzymaniu tylko jedno dziecko, niema żadnych ograniczeń w podjęciu lepiej płatnej pracy lub dodatkowej pracy, podczas gdy przedstawicielka ustawowa ma na utrzymaniu również drugą, dwuletnią córkę;
- 3) pominięcie okoliczności, że bieżącą i stałą opiekę nad córką sprawuje matka, która potrzebuje środków nie tylko na przyjemności i atrakcje dla dziecka, ale również na zaspokojenie bieżących potrzeb (ubrania, żywienia, opłat za przedszkole, kosztów zatrudnienia opiekunki, kosztów leczenia atopowego zapalenia skóry, układu moczowego, infekcji, kosztów opieki stomatologicznej i okulistycznej, kosztów urządzenia pokoju, zapewnienia wyjazdów wakacyjnych);
- 4) oparcie rozstrzygnięcia na niepełnej analizie materiału dowodowego i pominięcie zeznań świadków: P. K. oraz L. P. dotyczących zobowiązania się przez pozwanego w sprawie rozwodowej do pomocy finansowej w ponoszeniu kosztów utrzymania dziecka (oprócz zasądzonych alimentów), zwracania się o taką pomoc przez matkę oraz kupowania przez ojca kosztownych i bez okazji prezentów dopiero po wystąpieniu o podwyższenie alimentów i wręcz zasypywanie dziecka nimi (zeznania M. C. (2))

wnosząc o zmianę wyroku i podwyższenie alimentów do kwoty po 800 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10. Każdego miesiąca wraz z odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk matki dziecka, M. C. (1), poczynając od 23 kwietnia 2015 r.

W uzasadnieniu apelacji przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podniosła, że od dnia wniesienia pozwu o podwyższenie alimentów upłynęło 2 i pół roku, a małoletnia P. prawdopodobnie od września 2018 roku podejmie już edukację szkolną. Podniosła, że cały ciężar bieżącej opieki spoczywa na przedstawicielce ustawowej. Pozwany odbiera córkę o godzinie 15.00 w poniedziałek i sprawuje bezpośrednią pieczę do niedzieli wieczór w poniedziałek opiekę nad wnuczką przejmują babcia ojczysta, M. C. (2) a we wtorek babcia macierzysta L. P., do czasu przyjazdu matki dziecka. Podkreśliła, że matka każdorazowo, kiedy małoletnia wyjeżdża do ojca przekazuje córce prowiant (acimele, soki, słodczyce, kanaki, z okazji urodzin – tort, na wyjazd do Anglii dała jej 50 funtów kieszonkowego).

W odpowiedzi na apelację powódki P. C. (2) wskazał, że nieprawdą jest, iż sprawuje on opiekę nad córką tylko 6 dni w tygodniu. Odbiera małoletnią powódkę w piątek około godziny 16.00 a przekazuje pod opiekę przedstawicielki ustawowej we wtorek około godziny 18.00 – 19.00, w związku z czym małoletnia przebywa pod opieką ojca 10 dni w miesiącu. Podniósł, iż fakt posiadania drugiej córki nie ma wpływu na niniejszą sprawę. Wskazał ponadto, iż problem atopowego zapalenia skóry nie występuje już u małoletniej P. od 3 lat, podobnie z problemami układu moczowego. Pozwany leczy córkę w związku z problemami urologicznymi w wieku 3,5 – 4,5 lat. M. C. (1) nie wyraziła zgody na leczenie stomatologiczne córki w Ł., podkreślając, że korzysta z usług najlepszego stomatologa w W.. Podniósł, że

przekazał przedstawicielce ustawowej wyposażenie z pokoju ich córki z Ł.. Sam również poniósł koszty urządzenia pokoju dla córki. Nadmieniał, że wyjazd do L. nie był wyjazdem jednorazowym pozwany stara się częściej wyjeżdżać z córką m.in. do (...) (...), aby połączyć walory rekreacyjne z edukacyjnymi.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd II instancji przyjął jako własny pogląd Sądu Rejonowego, iż od daty orzeczenia rozwodu i ustalonych alimentów w okresie 2,5 roku wzrosły potrzeby małoletniej powódki. Związane jest to z wpływem czasu i rozwojem dziecka, a także koniecznością zaspakajania potrzeb edukacyjnych małoletniej. Niewątpliwie też uległa zmianie sytuacja matki powódki, która jest obecnie obciążona utrzymaniem kolejnego dziecka pochodzącego z jej obecnego związku. Jednocześnie sytuacja finansowa jej i partnera wskazuje na znacznie wyższe możliwości w zakresie utrzymania niż posiada pozwany. Żądanie przedstawicielki ustawowej w zakresie kwoty 800 złotych dostosowane jest do wyższego standardu niż poziom życia pozwanego. Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował zasadę równej stopy życiowej odnosząc potrzeby małoletniej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, który nie tylko łoży na utrzymanie powódki, ale spędza z nią prawie 1/3 miesiąca ponosząc z tego tytułu dodatkowe koszty. Jego wynagrodzenie wprawdzie wzrosło, ale też i doszły dodatkowe obciążenia związane ze spłatą kredytu. W zakresie kosztów utrzymania małoletniej zostały uwzględnione natomiast takie wydatki jak lekcje tańca, nauki języka, które znacznie podwyższają utrzymanie małoletniej, a które to wydatki powinny być uzgadniane między rodzicami w zakresie konieczności ich ponoszenia i również dostosowane do możliwości finansowych rodziców małoletniej. Przy zarobkach 3000-3500 złotych jakie posiadają rodzice małoletniej powódki trudno przyjąć, że tylko na jej utrzymanie przeznaczać będą połowę swoich dochodów, nie licząc się z koniecznością ponoszenia kosztów własnego utrzymania i opłat.

Sąd Okręgowy, podziela zdanie Sądu Rejonowego, iż potrzeby powódki wzrosły od daty ostatnio ustalonych alimentów i wzrosły też dochody pozwanego, jak również rozważania co do wysokości dokonanego podwyższenia alimentów uznając je za prawidłowe.

Zadaniem Sądu II instancji, apelacja przedstawicielki ustawowej powódki jest jedynie polemiką z prawidłowo wywiedzionymi wnioskami Sądu Rejonowego a argumenty

zaskarżenia nie znajdują oparcia w zebranych i zanalizowanym materiale dowodowym.

Biorąc powyższe pod uwagę, uznając apelację za nieuzasadnioną Sąd II instancji na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację i orzekł jak w sentencji.

SSO J. R. - G. SSO B. S. SSR/del/.H. W.